

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

BŘEZEN 2008

1. **Pro ty slzy** (od prostějaneK)
2. **... sedmikráskám copánky...** (od Me and you and all the others)
3. **plyšový medvídek** (mr Scrapper)
4. **...Menuet mrholení...** (od Severka)
5. **Paranoia** (od Strakatý pes)
6. **Potkal křeček křečka** (od Jarda)
7. **Položit růži** (od nostalgik)
8. **zeptám** (od Delivery)
9. **Zpověď** (od LUKiO)
10. **Z popela** (od Lalej)

*. **Maliny** (od nehledaná)

Pro ty slzy

autor : prostějaneK

Jen pro tvý chladný
kávový slzy
cválají mořští vraníci

tak jim zazpívej
na cestu domů
baladu o nádherným žití

a nebo jenom
"just a perfect day"

O půlnoci
kdy dlaně černých perlorodek
objímají potápěče
s vášnivým čardášem
poklekni
na ostnitý nebe

Dneska se nepláče
nad zrodem andělů

/daruj prosím
aspoň jeden úsměv
k rozdání
- pro smuteční hosty
(až bude nejhůř -
vrátí se ti trochu křečovitě)/

... sedmikráskám copánky...

autor : Me and you and all the others

Víš...

Chtěla bych mít
dva červený balónky,
ve vlasech tulipán
a nechat sebou proudit vítr.
Chtěla bych plést
sedmikráskám copánky
a mlčet,
když pokládáš
mi hlavu do klína.

Neumím plakat,
když zapadá slunce,
neumím se smát,
když vychází.
Dělám to naopak.
A v nekonečný chvíli
ranní nevolnosti
volám tvý jméno.

...Že mi chybíš,
když sedím v koupelně
a neteče voda.
Když sbírám knoflíky,
co si utrhal
a nad ránem odešel.

Pak snídám kafe a rohlík
a přemejšším,
která barva
nám pomůže od bolesti...
Je těžký nebrečet,
když svítá šedivými mraky
a po ulici sou rozházený
duhový kuličky...

plyšový medvídek

autor : mr Scraper

jen hodiny nám zlehka bijí noc
slova se ztrácí, tiše mizí do tmy
na malém hřišti našich pohádek
přátelské utkání dvou polštářků
rozhodčím se stal plyšový medvídek
oči si zdvořile zakryl packami
a stejně se za chvíli ozvalo ozvěnou
kap. kap. kap.
to nic není. medvídek si tvoří nové moře
-hryže ho u srdíčka při pohledu na cizí štěstí-

...Menuet mrholení...

autor : Severka

*

*Z kaše mraků odkapává -
na jehelníku dřímá hřmění
z prádelních košů na balkónech
meluzína nitě sbírá
„Co včera bylo, kdo dnes změní?“*

*Růžence páry zprůsvitněly
okapy přestaly vykat pláští
v němž chránil mě Pán menuetů
před probouzením klaksony
z ulic milenecké zášti*

*Do kůže mi noty vyťukával
tíšeji... než noční společník
a každý patník neobutý
roztančil ránu v kapiláře
mrholením za pětník*

*

Paranoia

autor : Strakatý pes

Kapky deště

*Paranoidně bubnují
Na černé deštníky
Svých bílých pánů.*

*Na vydlážděném
náměstí,*

*Cynický a sám,
Uprostřed davu,*

*Který je tam
se mnou.*

*/Nervózně přešlapuju
a nevím,
co mám říct/*

Jako antikrist,

*Uprostřed bílého jezera,
Uctíván místní
smetánkou,
S migrénou.*

*/... a toxiny ve své
hlavě/*

*Já,
Jež
vlastním imortalitu,*

*S morfiem
v ruce,*

Umírám!

Potkal křeček křečka

autor : Jarda

Potkal křeček křečka
Venku byla břečka
Říká křeček křečku
Že nesnáší břečku

Na to druhý křeček
Že má z břečky křeče
A ty křeče křeččí
Lidské křeče předčí

A navzdory křečím
Lidským nebo křeččím
Křeček břečku přečká
To je všechno Tečka

Položit růži

autor : nostalgik

Listuji dětstvím jak v obrázkové knize
Ten známý kraj, proč připadá mi cize?
A cize připadá mi dvojnásob
když položit mám růži na opuštěný hrob
Tak čekám. Až sleze sníh, zmizí vody z blat
prý z obavy, bych někde nezapad
a čas běží. Tento kraj mě přestal znát,
na desítky let to lze počítat

Ted' stojím zde a sám
jen já, hřbitov a znesvěcený chrám
Je čas Velikonoc, zvony odletěly,
vrátí se někdy, o neděli?

Že ti, co nežijí, mi stále víc jsou drazí
snad, láska má, snad tě to neurazí,
též znali milovat, dávat, odpouštět,
však nechápu, proč vím to až ted'
Ať opře se o mě ten nachýlený kříž
co žaluje, jak je tu na obtíž!

Pustý je chrám. Jen vítr kamarád
mě vítá u zborcených vrat
beze slov. Jak tma by za mnou šla
za skřípotu rozbitého skla
a zemřít nechala starých světců tváře
Já znal je, v pokleku u oltáře
jsem píseň zpíval. Ted' už nezní,
v tom torzu kostela je smutno bez ní
Je Velký Pátek, uzavřel se kruh
Kdo splatil za mě ten nesplacený dluh?

zeptám

autor : Delivery

častokrát se ptám
sama sebe
jestli mi dochází
že se jednou

zeptám znova

Zpověď

autor : LUKiO

*zpověď o tom...
že nad řekou se vítr láme
a v malých ozvěnách slyší každý to své já*

bojí se světla, tmy, i šedivých krás
a pouze malý klíček štěstí svírá v útrokách
neuzvedne štít
nemá sílu pít
nebo je to naopak?
tak či tak
ve snu se musí pořád smát...
/a jen občas s vlky prát.../
těžkým botám
a vězení
které posadil do tučného písma
/do hlučného pásma/
NA PR DEL !!!

a pak seběhl ze srázu
roztáhl ruce
a myslel si že poletí
bez záruky
a myslel si že poletí
ke hvězdám
/spadl stejně jako některé z nich.../

zkopíruj jeho duši
C T R L plus C
a ulož do srdce
C T R L plus V
bije a nic netuší
že inverzní je ovzduší
a v polední pauze
jen pár pojišťoven
s končící platností
/a přesto daleko před krachem/
otevívá obálky
s rozsudky
NA DO ŽI VO TÍ !!!

*a celé je to takové
mocinky mocinko poupátkové*

kyne na pozdrav
všem slovním zaklínačům
a chytrým hadačům
až jednou přijde čas
oni slíbí že svůj hlas
pošlou Alence do říše divů...

mezitím pod svícnem
na několika milimetrech
lakmusového papírku
/který za chvíli spálí horký paprsek na popel/
svítí jedno malé PLUS

rádio co nemá vkus
a vysílá do éteru
jednobuněčnou hitparádu
které rozumí
jen blázni

a to malé mínus
co se upejpá v rohu
klečí za trest
na kuličce hrachu
a fouká do bublifuku
duhové bublinky štěstí...
je na ně fronta
a ne každému se vejde jedna taková do kapsy
/na, tady máš alespoň skleněnku.../

a ty, jsi-li blázen...
zatanči
a pokud ne...
sejdeme se zítra na rohu pod stromy s pomeranči
odkud vede jen jediná cesta
ven z města
do říše snů...

dobrou noc hvězdo
dobrou noc květino
nedám vám jména
protože ta si mohu šeptat
jen já...
jako pohádku...
před spaním...
NA DO BROU NOC !!!

Z popela

autor : Lalej

Hloupost co se nedělá
Vím
Slepá, němá, nechtěná
Teď spím
Sama
S duší náhle prázdnou
Dnes
Zhasl jsi můj svět
Úsměvy vadnou
Slovům
nedostává se vět
A tak nikam nevedou
Nemají kam jít
Nesmí už za Tebou
A Ty
nesmíš je chtít.
Chtěla
jsem být dospělá.
A dětské sny si sním
Stavím hrady
z popela
Stalo se.
Tak co chceš dělat
s tím?
S city co neměly být
na hraní
Uvězněné v těle
Když nemaj díly
náhradní
Jen hloupé majitele

Maliny

autor : nehledaná

Měly by tě probudit...

Kutálejí se z Malinového kopce
přes vysokou trávu
už dlouho nepršelo...
...víš?

Stejně je jich plná hladina
/srdečního lomu/

Ty se v nich topíš
Spíš
ve spánku držíš Štěstí za ruku
pohádkové

Jenže...
vytrhli jsme stránku
chybí nám děj
/to se tak někdy stává/

A čaroděj v kouzelném zámku
zaklíná bez ustání
falešné tóny
útržků milování

Podívej
mám jich plné dlaně.

Foukni do nich
snílku.